

ASSITA KANKO

SCHRIJFSTER, POLITICA EN ONDERNEEMSTER

Assita Kanko. Een vrouw die weet wat ze wil. Die aan den lijve ondervond hoe vrouwen nog altijd onderdrukt worden, overal ter wereld. Maar die dat niet aanvaardde. Sinds jaar en dag voert zij een optimistische strijd voor vrouwenrechten en emancipatie. Als schrijfster, politica, ondernemster en mama. Vier keer Assita Kanko. Vier keer inspiratie.

“Ik was feministe nog voor ik het woord kende”

Schrijfster

“Literatuur heeft me vrijgemaakt, ik weet niet wat er met mij zou zijn gebeurd zonder”, begint Assita. “Toen ik jonger was, voelde mijn leven als een som van plichten. Als vrouw moet je het huishouden doen, genitale verminking ondergaan, een goede echtgenote zijn... Dat mijn broers een goede man moesten zijn, dat werd niet gezegd. Maar zo’n leven wou ik niet. Het was een opluchting om te lezen in de boeken van Simone de Beauvoir dat verlangen naar iets anders, perfect normaal is, en zelfs haalbaar. Het heeft me de hoop gegeven om verder te zetten en mijn eigen dromen na te jagen.”

“Ik heb zoveel geleerd van literatuur, dat ik vond dat ik iets terug moest geven. Daarom ben ik ook zelf beginnen te schrijven. In *Omdat je een meisje bent* over genitale verminking, een verschrikkelijk fenomeen dat ik zelf heb ondergaan en dat vandaag de dag nog altijd bestaat. Daarna over de situatie van vrouwen wereldwijd. Want emancipatie is iets van alle bevolkingslagen ter wereld. Ook al zijn er hier in België al grote stappen gezet, we zijn er nog niet. En het ergste is dat we daar niet eens over zouden mogen klagen. Dat

noem ik dubbele onderdrukking. Ik wou dat verhaal eigenlijk brengen in een column, maar het is geëscaleerd naar een boek (*lacht*). Eentje vol getuigenissen, niet alleen maar statistieken. We zijn mensen van vlees en bloed, dat vergeet men te vaak.”

In haar boeken *De tweede helft* en *Leading Ladies* pleit Assita voor een nieuw feminisme. “Ik was al een feministe voor ik het woord kende, voor mij zijn mannen en vrouwen gelijkwaardig. Ik zet me enorm in voor vrouwenrechten, maar wel op een zachte manier. Een manier met concrete impact en niet te veel blablabla. Heel wat vrouwen, en ook mannen, zijn voor rechtvaardigheid en willen daar concreet aan werken. In *Leading Ladies* moedig ik die vrouwen aan om het heft in eigen handen te nemen.”

Politica

Assita is niet alleen een vrouw van woorden, maar ook van daden. “Ik ben nu al even actief in de politiek en stel vast dat nog te weinig vrouwen topfuncties bekleden in de regering, of überhaupt in de politiek zitten. Vaststellen is een begin, maar daarmee breng je geen verandering. Ik besloot actie te ondernemen en richtte Polin op.

“Het was een opluchting om te lezen dat verlangen naar iets anders, perfect normaal is, en zelfs haalbaar”

40

Een politieke incubator die het aantal én de invloed van vrouwen in de politiek en ondernemerswereld wil vergroten. Vrouwen maken er kennis en leren van elkaar, over partij- en gewestgrenzen heen. Niet zo gemakkelijk als je zou denken, we hebben meer dan een jaar gezwoegd om die mensen effectief samen te krijgen rond één tafel (*lacht*).

“Het eerste event van Polin was wel meteen raak. Ik kreeg erna, toen ik nog aan het bekomen was van de drukte, alweer stapels mails van vrouwen die vroegen wanneer Polin opnieuw samenkwam”, glimlacht Assita. “Ik heb nog heel wat plannen, daarom dat ik een team rond me aan het verzamelen ben om die te realiseren. Ik ben dan ook niet opgekomen bij de voorbije gemeenteraadsverkiezingen, ik wou me volledig focussen op Polin. Maar in mei heb ik wel andere plannen.”

Dan staat Assita op de tweede plaats op de lijst van N-VA voor de Europese parlementsverkiezingen. “Ik wil knallen op een hoger niveau. Mijn belangrijkste thema’s zijn vrouwenrechten, ondernemen en veiligheid. En dat voor alle lagen van de bevolking. Ik wil niet aan luxefeminisme doen. Het gaat niet alleen over topjobs, maar ook over vrouwen zoals mijn moeder die elke dag het openbaar vervoer nemen om te poetsen. Ze klaagt dat haar trein niet op tijd komt ’s avonds laat, en dat hangjongeren haar lastigvallen. Een man heeft daar minder last van. Vrouwen moeten zich kunnen bewegen zoals mannen, zonder zich onveilig of belemmerd te voelen.

Onderneemster

“Naast mijn politieke carrière bij N-VA en mijn leven als schrijfster, werk ik ook nog als zelfstandig adviseur voor bedrijven. Ik help hen om SDG’s (Sustainable Development Goals n.v.d.r.) te implementeren en zo bij te

dragen aan de wereldwijde doelstellingen voor duurzame ontwikkelingen. SDG's zijn opgesteld door de Verenigde Naties en hebben als doel de algemene mindset op het vlak van duurzaam ondernemen te optimaliseren. Ik analyseer en identificeer wat in de core business van een bedrijf past en hoe de beleidsmakers bepaalde SDG's kunnen implementeren, zonder de volledige identiteit van het bedrijf uit het oog te verliezen. Zoiets is niet alleen goed voor het bedrijf zelf, maar ook voor de algemene welvaart in de wereld."

"Een voorbeeld. Een bedrijf dat actief is in de mijnbouw, heeft vaak een negatieve impact op het klimaat. Hoe kunnen zij die impact beperken of compenseren? Ook de aanwezigheid en doorgroeimogelijkheden van vrouwen in bedrijven wordt vaak onder de loep genomen. Of bedrijven die bijvoorbeeld in Afrikaanse landen een vestiging hebben en beter lokale mensen zouden aannemen in plaats van expats. De inhoud van mijn job hangt meestal af van het bedrijf waarvoor ik werk. Welvaart is op zoveel pijlers gestoeld dat iedereen eraan kan bijdragen."

Mama

"Ik ben moeder van een zelfverklaarde feministe van elf jaar oud", lacht Assita. "Het moederschap combineren met mijn drukke professionele carrière is moeilijk, dat steek ik niet onder stoelen of banken. Dat is iets universeels. Heel veel ambitieuze vrouwen voelen zich schuldig voor de kinderen die ze hebben, of die ze nog willen

krijgen. Waarom? Mannen stoppen niet met hun ambities, en kinderen houden toch ook nog altijd van hun papa? En dat er op sollicitatiegesprekken zelfs gevraagd durft worden of een vrouw nog kinderen wil krijgen, vind ik *not done*."

"Al heb ik me zelf ook al schuldig gevoeld, uiteraard. Afgelopen zomer heb ik haast non-stop geschreven aan mijn laatste boek. Ik kon het niet loslaten. Zelfs toen we op vakantie in Kroatië zaten, zat ik naast het zwembad met mijn laptop. Ik voelde andere ouders echt oordelend naar me kijken. Terug in Brussel, toen ik bezig was met mijn epiloog, kwam mijn dochter langs me zitten en begon ze te tekenen. Vijf minuten later reikt ze me haar blad aan, waarop ze mij heeft afgebeeld. Schrijvend achter mijn computer, met oortjes in. Ik ben spontaan in tranen uitgebarsten en heb de tekening toegevoegd aan mijn boek. Niet per se uit schuldgevoel, maar wel als inspiratie en zeker fierheid."

"Waarom? Simpel. Stel dat ik mijn moeder op die leeftijd moest tekenen. Dan had ik een vrouw getekend die altijd in de keuken zat. Met rode ogen van het vuur en druk in de weer voor andere mensen. Dat plan was er ook voor mij, maar ik heb het niet aanvaard. Ik ben vrijgevochten en ben mijn eigen weg gegaan. Had ik dat niet gedaan, dan had mijn dochter mij volledig anders getekend. We moeten ervoor zorgen dat de tekeningen van onze kinderen er anders uitzien."

ASSITA KANKO

38 jaar x Schrijfster, politica en ondernemster x Studeerde journalistiek, internationale politiek en business administration x Geboren in Burkina Faso x Woont in Brussel x 1 dochter van 11 jaar